

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2020, în cauza penală privind-l pe

Merioară Vasili Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 10.03.2017 – 21.11.2019;

2. Instanța de apel : 17.12.2019 – 11.02.2020;

3. Instanța de recurs ordinar: 22.05.2020 – 08.07.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 21 noiembrie 2019, Merioară Vasili Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Merioară Vasili a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, obligându-l ca în perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare sentința; să participe la programe probaționale.

S-a dispus neexecutarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui Merioară Vasili, dacă în perioada termenului de probă fixat de instanță, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cerința procurorului, privind încasarea de la inculpatul Merioară Vasili a cheltuielilor judiciare în sumă de 8.777 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, la 15.06.2016, în jurul orei 02.00, Merioară Vasili, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apartamentul nr.xx din str. Xxxxx, or. Xxxxx, încălcând grosolan ordinea publică, a început să aplice lovituri cu un ciocan în țeava de distribuire internă a gazelor prin apartamente, tulburând liniștea pe timp de noapte și trezind locatarii blocului. La solicitările vecinilor Constantin Hasan și Mihail Coev de a înceta acțiunile huliganice, Merioară Vasili a ieșit din apartamentul în cauză, având asupra sa un ciocan și, ridicând ciocanul, i-a amenințat pe ultimii cu răfuială fizică, spunându-le să plece din coridorul de acces la ușa apartamentului său, în caz contrar le va aplica

lovituri cu ciocanul în cap. Ulterior, la sosirea polițiștilor Alexei Pîslari și Valeriu Roman, ieșind în spatele blocului locativ, fiind somat de colaboratorii de poliție să înceteze acțiunile huliganice și să-i urmeze la Inspectoratul de Poliție Cantemir, dând dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, inculpatul Merioară Vasilii demonstrativ s-a dezbrăcat nud în fața polițiștilor și locatarilor care ieșise din blocul locativ. La încercarea polițiștilor de a curma aceste acțiuni huliganice, inculpatul Merioară Vasilii le-a opus rezistență fizică polițiștilor, i-a insultat, numindu-i cu cuvinte necenzurate, precum și pe mama sa, Merioară Vasilisa, sora Merioară Mariana, care la fel îi solicitau să înceteze aceste acțiuni. Continuând cu expunerea amenințărilor și cuvintelor necenzurate în adresa celor prezenți, Merioară Vasilii le-a lovit cu palma peste față pe mama și sora sa, în prezența locatarilor blocului. Aplicând forță fizică, polițiștii l-au urcat pe Merioară Vasilii în automobilul de serviciu și l-au transportat la sediul IP Cantemir, unde Merioară Vasilii a continuat să se comporte agresiv, opunea rezistență polițiștilor, îi amenința cu răfuială fizică, nedorind să fie dus în incinta inspectoratului de poliție și nici să se îmbrace, și, continuând să se afle nud în loc public, și-a satisfăcut necesitățile fiziologice. Pentru a curma aceste acțiuni huliganice, polițiști i-au aplicat cătușele și l-au dus cu forța în incinta IP Cantemir, amplasat în or. Cantemir, str. N.Testemițeanu, 5, unde Merioară Vasilii a continuat să se comporte cu o deosebită obrăznicie, a început să lovească cu capul în sticlele de la ușa de la intrare și geamul de la Secția de gardă a IP Cantemir, pe care le-a deteriorat, acțiunile acestuia fiind curmate de polițiști. În urma acestor acțiuni ale lui Merioară Vasilii, Inspectoratului de Poliție Cantemir i-a fost cauzat prejudiciu material, a fost perturbată liniștea și ordinea publică.

Acțiunile inculpatului Merioară Vasilii au fost încadrate de instanța de fond în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor: „ *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Merioară V. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 90¹ Cod penal și suspendarea parțială a executării pedepsei; obligarea inculpatului Merioară Vasilii să achite cheltuielile judiciare în sumă de 8.777 lei în beneficiul statului.

În motivarea apelului a invocat:

- nu contestă calificarea acțiunilor inculpatului, însă este rezervat asupra pedepsei aplicate inculpatului Merioară Vasilii;

- la stabilirea pedepsei, instanța de judecată urma să țină cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii, și anume: actele huliganice au fost săvârșite pe timp de noapte, la o oră târzie, timp în care toți locatarii blocului se odihneau. Prin zgomotul

puternic produs de Merioară Vasilii de la loviturile în țeava de gaz a deranjat și a trezit din somn toți locatarii blocului în număr de aproximativ 20 persoane, inclusiv copii. Prin lovirea în țeava de gaze Merioară Vasilii nu numai a deranjat locatarii blocului, ci a creat o stare de panică și teamă a acestora, ieșind toți în fața blocului de locuit. Teama și panica fiind creată și pe fonul faptului, că anterior în anul 2015 în același bloc locativ a avut loc o explozie de la scurgerile de gaze naturale ce a dus la distrugerea blocului locativ. Acțiunile huliganice au derulat timp îndelungat (aproximativ 30 min.) în incinta blocului locativ și au continuat la Inspectoratul Poliție Cantemir aproximativ 30 minute. Faptele săvârșite de Merioară Vasilii se caracterizează și prin obrăznicie și cinism, prin faptul că s-a dezbrăcat nud în fața tuturor persoanelor prezente;

- de către instanța de judecată a fost stabilită în calitate de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică;

- aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Cantemir, Merioară V. intenționat a distrus sticla de la ușa de intrare în inspectorat, cauzând astfel și un prejudiciu material;

- inculpatul Merioară V. la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare. Aplicarea pedepse nonprivative de libertate față de Merioară Vasilii nu își regăsește actualitatea, existând riscul săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, și va încuraja pe viitor săvârșirea de infracțiuni similare în rândurile tinerilor.

3.2 Avocatul Josu Gheorghe în numele inculpatului Merioară Vasilii, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Merioară Vasilii să fie achitat.

În argumentarea apelului a invocat:

- instanța s-a limitat la descrierea în sentință a declarațiilor inculpatului, martorilor, fără să fie făcută o analiză a acestor declarații și fără să ia în considerație contradicțiile dintre declarațiile celor audiați;

- s-au încălcat prevederile art. 394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, care prevăd că în partea descriptivă a sentinței trebuie să fie indicate probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe;

- în ședința de judecată inculpatul Merioară Vasilii a recunoscut practic faptele descrise, în afară de faptul că, a bătut cu ciocanul în țevi, însă nu a recunoscut vinovăția;

- din declarațiile părții vătămate, nu se vede că inculpatul ar fi făcut acțiuni ilegale în privința lui, dar în privința lui Hasan Constantin. Însă martorul Hasan Constantin în ședința de judecată a declarat că Merioară Vasilii a ieșit cu un ciocan în mână. El i-a spus să se liniștească, la ce Merioară V. le-a cerut să iasă, amenințându-i că altfel o să fie mai rău. Avea posibilitatea să-i lovească, dar nu i-a lovit.;

- pe caz au fost audiați mai mulți martori, care de asemenea au dat declarații contradictorii privind circumstanțele cauzei;

- instanța pune la baza sentinței declarațiile părții vătămate și a unor martori, însă aceasta nu sunt afirmative, nu domină alte probe și trebuie să fie examinate în concordanță cu alte probe. Consideră că declarațiile părții vătămate trebuie privite

critic, iar declarațiile martorilor nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece declarațiile unor martori oculari sunt bazate pe presupuneri, sunt tendențioase, cu scopul de a-l învinui pe inculpat;

- din declarațiile contradictorii ale părții vătămate de la urmărirea penală nu este clar, prin ce se manifestă amenințarea cu aplicarea violenței fizice de inculpat. În cazul dat nu a fost nici una, nici alta, deoarece nimeni nu a declarat că cazul a avut loc într-un loc public. Merioară V. se afla în apartament, care nu este loc public dar proprietate privată nu a fost amenințare reală cu răfuiala fizică, și nu cu scopul de a încălca ordinea publică. Instanța face concluzii greșite că Merioară V. a acționat în scop huliganic, odată ce le-a declarat celor ce au bătut la ușă să părăsească coridorul. În primul rând, nu este dovedit faptul că zgomotele erau din apartamentul inculpatului, deoarece majoritatea martorilor audiați au declarat că nu era clar de unde veneau zgomotele, cu atât mai mult nu s-au examinat țevile din apartamentul inculpatului și nu s-au depistat urme de lovituri în țevi;

- instanța s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate și a unor martori. Sentința nu poate fi bazată pe presupuneri, fapt specificat în art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, de asemenea nu este menționat în sentință de ce se dă apreciere pozitivă declarațiilor părții vătămate și a unor martori, dar se neagă cele declarate de inculpat. Or, declarațiile părții vătămate sunt mai presus celor date de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că, verificând în ansamblu declarațiile părții vătămate, declarațiile fiecărui martor luat în parte și ale inculpatului, în coroborare cu alte probe administrate, acceptă poziția instanței de fond, ca fiind una corectă și argumentată.

Instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, fapta penală reținută în privința inculpatului Merioară Vasilii din 15.06.2016, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Merioară Vasilii în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat infracțiunea în baza art. 287 alin.(3) Cod penal: *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății”*.

Instanța de apel a apreciat că, situația de fapt a fost stabilită de instanța de fond în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute, în mod corect fiind apreciate de către instanța de fond că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpaților sub aspectul infracțiunii ce li se reține în sarcină.

Astfel, instanța de apel a constatat că, probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și verificate în instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate

și combat argumentele declarate de către inculpat. Instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Merioară Vasilii în săvârșirea infracțiunii menționate, punând la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Coev Mihail, confirmate prin declarațiile martorilor și probele relatate mai sus.

Din declarațiile părților vătămate și martorilor rezultă că, inculpatul Merioară Vasilii a încălcat ordinea publică (normele etice și liniștea locatarilor), însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței față de persoanele care au cerut încetarea încălcării ordinii publice și de opunerea de rezistență colaboratorilor de poliție. Or, partea vătămată Coev Mihail și martorii Miron Tatiana, Savva Natalia, Savva Dionis, Atanasov Piotr, Atanasova Irina, Hasan Constantin, Hasan Ecaterina, Miron Ion și Ghiuzeli Alexandru au confirmat, că la 15.06.2016, în jurul orei 02:00, toți locuitorii blocului, inclusiv și copiii, s-au trezit de la lovituri puternice. Ieșind în scară blocului, ei au constatat că zgomotul asemănător loviturilor în țeava de distribuire internă a gazului prin apartamente, vine din apartamentul lui Merioară Vasilii. Toți martorii au confirmat faptul că loviturile în țeava de gaz au durat circa 15-20 minute, care se auzeau de la diferite etaje, creându-le stare de frică și panică, or anterior în clădirea lor a avut loc o deflagrație de gaze. Hasan Constantin și Coev Mihail, însoțiți de alți locatari, au bătut la ușa inculpatului Merioară V., care a ieșit cu un ciocan în mână, amenințându-i pe ei, striga și înjura, i-a întrebat ce caută la ora asta la ușa lui. Partea vătămată Coev Mihail, martorii Hasan Constantin, Savva Dionis, Miron Ion, Atanasov Piotr, au relatat că inculpatul Merioară Vasilii a ridicat ciocanul în direcția lui Hasan Constantin care era mai aproape de el, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, le-a cerut să iasă, amenințându-i că altfel o să fie mai rău.

Instanța de apel a mai menționat că, însăși inculpatul nu neagă acest fapt, declarând în ședința instanței de fond că le-a dat de înțeles, că dacă nu pleacă, o să le dea cu ciocanul în cap, dar nu le-a spus direct acest lucru și nu avea de gând să-i lovească cu ciocanul. A lovit cu ciocanul în bara de la scară, pentru că persoanele în cauză nu voiau să plece de la ușa lui, țineau de ușă și el s-a enervat.

În viziunea instanței de apel, nu are nici un suport afirmația părții apărării, precum că ar fi existat divergențe în declarațiile acestor martori, or martorii respectivi cu lux de amănunte au relatat că izvorul (epicentrul) zgomotului produs se afla în apartamentul inculpatului Merioară Vasilii, că ultimul avea un comportament neadecvat atât la comunicare cu vecinii, cât și la interacțiune cu colaboratorii de poliție. Verificând în conținut declarațiile, Colegiul judiciar nu reține nici o contradicție între declarațiile părților vătămate și a martorilor. Iar contradicțiile dintre declarațiile martorilor, părților vătămate și cele ale inculpatului se explică prin flexibilitatea declarațiilor inculpatului generată de dreptul acestuia la apărare.

Argumentul apărării, precum că organul de urmărire penală nu a examinat țevile din apartamentul inculpatului, instanța de apel l-a acceptat în constatarea deficienței activității organului de urmărire penală (procurorului), însă nu și sub aspectul lipsei probelor că anume inculpatul Merioară Vasilii a lovit în țeavă și a provocat zgomotul din bloc. Instanța de apel a stabilit că în cazul dat ponderea probelor cu declarațiile părții vătămate și martorilor este atât de convingătoare, or un număr impunător de martori oculari în unanimitate au declarat că izvorul producerii zgomotului se afla în apartamentul inculpatului Merioară Vasilii, și însăși

inculpatul Merioară Vasilii a declarat că se afla în apartament de unul singur, încât deficiența de investigație admisă de organul de urmărire penală nu este în stare să afecteze convingerea fermă a instanțelor judecătorești, că anume inculpatul Merioară Vasilii a lovit în țeava conductei de gaze și a produs zgomotul insuportabil în întregul bloc locativ.

Nu este reținut nici argumentul expus de inculpatul Merioară Vasilii, precum că țeava conductei de gaze ar fi fost examinată de specialiști și nu ar fi fost depistate defecțiuni, or partea apărării nu a prezentat nici un act de examinare în acest sens.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, actele huliganice săvârșite de inculpat într-o continuitate succesivă și îndelungată (în apartament, în spatele blocului, în incinta IP Cantemir), au fost comise intenționat, ultimul își dădea seama și conștientiza că încalcă ordinea publică, comportamentul manifestat printr-o obraznicie deosebită prin dezbrăcarea cu pielea goală în prezența locatarilor din bloc, acostarea jignitoare a locatarilor și colaboratorilor de poliție, amenințarea cu aplicarea violenței cu un ciocan care comporta caracter real, opunerea de rezistență și nesubordonarea cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție care încercau să curme acțiunile infracționale ale inculpatului, satisfacerea necesităților fiziologice în public, în incinta IP Cantemir, deteriorarea bunurilor (geamului) și cauzarea de daune materiale IP Cantemir.

Împrejurările cauzei relatate de partea vătămată și martori în coroborare cu alte probe administrate, demonstrează faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, de către inculpatul Merioară Vasilii. Instanța de apel a stabilit că, partea acuzării a prezentat probe verosimile ce au elucidat în mod clar circumstanțele cauzei și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Merioară Vasilii în săvârșirea infracțiunii imputate.

Verificând aspectele de fapt și de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Merioară Vasilii, instanța de apel a reținut, că instanța de fond întemeiat și în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal a individualizat pedeapsa inculpatului, aplicându-i pedeapsa echitabilă și în limitele fixate de Partea specială a Codului penal, luând în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei, circumstanțele atenuante și agravante, efectele lor și prevederile legale de aplicare a pedepsei.

În calitate de circumstanță ce agravează răspunderea inculpatului Merioară Vasilii a fost reținută - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate. În calitate de circumstanță ce atenuază răspunderea inculpatului Merioară Vasilii a fost reținută - repararea benevolă a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Cazierele judiciare penal și contravențional, pe numele inculpatului Merioară Vasilii /f.d.55 vol.I, f.d.155 vol.II/, precum și sentința Judecătoriei Cantemir din 31.01.2008 /f.d.171-172, 182 vol.I/ atestă, că dânsul anterior a săvârșit cu intenție fapte ilicite: contravenții manifestate prin tulburarea liniștii, nesupunere cu rea voință, opunere de rezistență, ultragiarea colaboratorului de poliție; și infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal, fiind condamnat la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în termenul de probă de 1 an, în temeiul art. 90 Cod penal, și absolvit de pedeapsă în baza Legii amnistiei, antecedentele fiind stinse.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Merioară Vasilii, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, ce se caracterizează satisfăcător, de comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, stabilindu-i inculpatului Merioară Vasilii pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 4 ani, suspendând condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune 3 ani, pedeapsă ce este adecvată faptei comise de inculpat și se racordă pe deplin la circumstanțele stabilite pe cauză. Or, stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este justă, corespunde scopurilor și sarcinilor pedepsei penale, oferind posibilitatea reeducării și corectării celui vinovat, ținând cont de principiul umanismului legii penale prescris la art. 4 Cod penal, precum și art.61 Cod penal, lipsind temeiuri de a o modifica.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Merioară Vasilii în contul statului a cheltuielilor suportate în scopul efectuării expertizei în sumă de 7.418 lei, serviciilor de telefonie fixă în sumă de 9 lei, plata onorariilor avocaților din oficiu în sumă de 1.200 lei, cheltuieli pentru hârtie și toner în sumă de 150 lei, în cuantum total de 8.777 lei, or aceste sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale, în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de apel a mai reținut, că din materialele cauzei se constată, că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 02.08.2016 a fost dispusă efectuarea expertizei psihiatrică-legală staționar în privința inculpatului Merioară Vasilii, în vederea stabilirii stării psihice și stării de responsabilitate /f.d.144 vol.I/.

Prin urmare, atât normele procesual-penale relevante cauzei, cuprinse în art. 227 - 229 Cod de procedură penală, precum și cele din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, stabilesc că responsabilul pentru achitarea plăților încasate de experți judiciari, sunt ordonatorii unor atare acțiuni procesuale.

Prima instanța a reținut că, cheltuielile judiciare în sumă de 8.777 lei se plătesc, potrivit dispozițiilor art.227 Cod de procedură penală, din sumele alocate de stat.

Solicitantul acordării apărătorului a fost OUP al IP Cantemir (în baza art. 69 pct. 10) Cod de procedură penală), deoarece la caz interesele justiției cereau acordarea asistenței juridice obligatorie, în caz contrar era încălcat dreptul la apărare. Asigurarea cu apărător la efectuarea actelor de procedură penală este statul RM, în persona organului de urmărire penală, prin urmare, obligația de suportare a cheltuielilor pentru plata serviciilor avocatului desemnat, la suma de 1200 lei, o poartă anume statul RM. Aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului, avocații acordând asistență juridică garantată de stat, în cazul când aceasta o cere interesele justiției.

Ce ține de cheltuielile pentru utilizarea serviciilor de telefonie fixă în sumă de 9 lei și consumarea hârtiei, tonerului ce compun dosarele penale în sumă de 150 lei, instanța de apel a notat că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale

la etapa urmăririi penale și anume pentru procurarea/utilizarea rechizitelor de papetărie ca hârtia, toner, etc., iar legea nu prevede astfel de cheltuieli pasibile încasării din contul inculpatului. Prin urmare, prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli pentru procurarea hârtiei, tonerului, utilizarea serviciilor de telefonie fixă, ce sunt achitate din bugetul de stat potrivit legii.

În primul rând, normele citate prevăd, că cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea din oficiu a acestei cauze, eventual pot face obiectul unei rambursări din partea inculpatului/condamnatului, în condițiile legii, și prima condiție pentru acest exercițiu este prezentarea dovezii cheltuielilor suportate de către ordonator. Procurorul nu a prezentat nici o dovadă cu privire la transferul costului serviciului la instituția de expertiză, limitându-se la mențiunea din raportul de expertiză cu privire la costul serviciului.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a menține hotărârea primei instanțe, privitor la respingerea cerinței procurorului de încasare de la inculpatul Merioară Vasilii a cheltuielilor de judecată în mărime de 8.777 lei. Toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art.227 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează: *"cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate"*.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea recursului indică:

- la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal — suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare;

- conform textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în sentință;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel, nu au indicat care sunt circumstanțe atenuante sau circumstanțe importante și care sunt efectele acestora și dacă aceste permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei;

- ținând cont de circumstanțele cauzei, și anume: actele huliganice au fost săvârșite pe timp de noapte, la o oră târzie, timp în care toți locatarii blocului se odihneau. Prin zgomotul puternic produs de Merioară Vasilii de la loviturile în țeava de gaz a deranjat și a trezit din somn toți locatarii blocului în număr de aproximativ 20 persoane, inclusiv copii. Prin lovirea în țeava de gaze Merioară Vasilii nu numai a deranjat locatarii blocului, ci a creat o stare de panică și teamă a acestora, ieșind toți în fața blocului de locuit. Teamă și panica fiind creată și pe fonul faptului, că anterior în anul 2015 în același bloc locativ a avut loc o explozie de la scurgerile de gaze naturale ce a dus la distrugerea blocului locativ. Mai mult ca atât,

prin lovituri cu un ciocan în țeava de distribuire internă a gazelor, inculpatul a creat pericol real pentru viața și sănătatea mai multor persoane. Acțiunile huliganice au derulat timp îndelungat (aproximativ 30 min.) în incinta blocului locativ și au continuat la Inspectoratul Poliție Cantemir aproximativ 30 minute. Faptele săvârșite de Merioară Vasiliu se caracterizează și prin obrăznicie și cinism, prin faptul că s-a dezbrăcat nud în fața tuturor persoanelor prezente. Aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Cantemir, Merioară Vasiliu intenționat a distrus sticla de la ușa de intrare în inspectorat, cauzând astfel și un prejudiciu material:

- gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că, de către instanțele de judecată a fost stabilită în calitate de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică;

- personalitatea inculpatului și anume că, inculpatul Merioară Vasiliu la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare. Cazierul judiciar penal și contravențional pe numele inculpatului Merioară Vasiliu /f.d.55 vol.I, f.d.155 vol.II/, precum și sentința Judecătoriei Cantemir din 31.01.2008 /f.d.171- 172, 182 vol.I/ atestă, că dânsul anterior a săvârșit cu intenție fapte ilicite: contravenții manifestate prin tulburarea liniștii, nesupunere cu rea voință, opunere de rezistență, ultragierea colaboratorului de poliție; și infracțiunea prevăzută de art.287 alin. (3) Cod penal, fiind condamnat la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în termenul de probă de 1 an, în temeiul art.90 Cod penal, și absolvit de pedeapsă în baza Legii amnistiei, antecedentele fiind stinse;

- comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume că inculpatul Merioară V. nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și nu a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și nu a luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune, se atestă faptul că comiterea infracțiunilor de acest gen, pentru inculpatul Merioară V. a devenit o deprindere. Anterior, inculpatului Merioară V. i-a fost acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, însă acesta nu a dat dovadă de conștientizarea caracterului ilegal al faptei sale;

- instanța de apel la soluționarea cauzei nu a respectat prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală. Or, motivele invocate de procuror în cererea de apel au fost lăsate, de către instanța de apel, fără apreciere;

- consideră rațional aplicarea în privința inculpatului Merioară Vasiliu Xxxxx a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 90¹ Cod penal și suspendarea parțială a executării pedepsei;

- interpretările normelor de drept respective date de Colegiul penal lărgit al CSJ în alte cauze, perfect corespunde cauzei penale privind pe Merioară V.;

- cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, care

pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 7.418 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală.

- instanța de apel, în speță, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că, instanțele de fond nu au luat în considerație toate circumstanțele cauzei, aplicând o pedeapsă prea blândă inculpatului, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare inculpatului, conform art. 90 Cod penal. Totodată, procurorul contestă hotărârile instanțelor de fond, din considerentul că, a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Merioară V. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 7418 lei.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind

justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatului, Merioară V., aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și cea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza căruia inculpatul, Merioară V. a fost condamnat, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,*

iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul, Merioară V., a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Merioară V., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut în calitate de circumstanță atenuantă – repararea benevolă a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar în calitate de circumstanță agravantă- săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul are o vârstă tânără, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, antecedentele penale sunt stinse, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, conform certificatului Inspectoratului de poliție Cantemir (f.d.125 v. I), se confirmă faptul că paguba materială a fost recuperată.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, însă antecedentele penale sunt stinse, a recuperat prejudiciul material integral, împrejurări ce a permis instanței de a da dovadă de clementă față de acesta,

evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul invocat de procuror în recursul declarat, precum că instanțele nu au luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmările rezultate din infracțiune, iar comiterea infracțiunilor de acest gen, pentru inculpatul Merioară V. a devenit o deprindere, inculpatul anterior a săvârșit cu intenție fapte ilicite, fiindu-i acordată o șansă în vederea corectării comportamentului său, Colegiul penal, în prezenta speță nu îl va considera suficient pentru a interveni în hotărârile judecătorești ale instanțelor de fond, în vederea excluderii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal. Astfel, în opinia Colegiului, cu toate că, anterior inculpatul a fost judecat, la fel în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de recurs reține că, acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an, în temeiul art. 90 Cod penal, însă a fost absolvit de pedeapsă în baza Legii amnistiei. Astfel, în prezenta speță, instanțele de judecată au aplicat inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, care a fost suspendată pe o perioadă de probațiune mai mare - de 3 ani, oferindu-i posibilitatea ultimului ca în perioada de probațiune menționată să dea dovadă de comportare exemplară, mai mult ca atât că, părțile vătămate nu au careva pretenții față de acesta, prejudiciul material fiind recuperat integral.

Cât privește argumentul recurentului, precum că inculpatul Merioară V. nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate și nu a colaborat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii adevărului, Colegiul penal reține, că utilizarea de către inculpat a dreptului său legal de a nu recunoaște vina în acțiunile imputate, nu poate fi sancționată de către stat prin aplicarea unei pedepse mai aspre. Mai mult ca atât, este dreptul inculpatului de a-și formula o tactică de apărare, iar sarcina instanței este de a verifica și a stabili dacă poziția inculpatului este în concordanță cu probele administrate în cauză. Mai mult ca atât, ce ține de circumstanțele comiterii infracțiunii de către Merioară V., acestea au fost luate în considerație la calificarea acțiunilor inculpatului.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul, Merioară V., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Merioară V., totodată hotărârile instanțelor de fond fiind motivate, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8)

Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apeluri, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal consideră ca nefondate și criticile procurorului referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, stipulată la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, nemotivat nu au fost încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

În susținerea celor menționate, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Prin urmare, se reține că procurorul solicită încasarea de la inculpatul Merioară V. a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 7418 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 83 sn-2016 (f.d.151 -154 v. I), cheltuieli suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunii de urmărire penală întru instrumentarea prezentei cauze penale, fără a-și argumenta suficient cerințele ținând cont de circumstanțele speței, or la caz instanța de apel și-a motivat argumentat soluția de respingere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Cu referire la argumentul procurorului, prin care menționează exemple de practică judiciară a Curții de Apel Cahul și a Curții Supreme de Justiție, de recuperare de către inculpați a cheltuielilor judiciare, instanța de recurs reține că, procurorul doar le-a indicat, fără a-și argumenta opinia și legătura acestora cu speța dată, or circumstanțele fiecărui caz sunt diferite, pe care instanța analizându-le își întemeiază soluția.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către procuror, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la modul de executare a pedepsei inculpatului și cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Merioară Vasilii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor